

lem den situation, hvor skyldneren er personligt under konkursbehandling (de nuværende regler om gældssanering i konkurs i konkurslovens kapitel 29), og hvor skyldnerens håbløse gældsforpligtelse f.eks. beror på et selskabs konkurs (de nuværende regler om gældssanering i konkurslovens kapitel 25-28).

Efter den gældende § 199, stk. 1, i konkursloven omfatter en kendelse om almindelig gældssanering de fordringer, der er stiftet inden gældssaneringsagens indledning. Kendelse om gældssanering i konkurs omfatter fordringer, der er stiftet inden konkursdekretets afsigelse, jf. den gældende § 233 i konkursloven. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten i begge situationer bestemme, at kendelsen kun skal omfatte fordringer, der er stiftet inden et af skifteretten fastsat tidligere tidspunkt.

Konkursrådet finder, at denne afgrænsning af de omfattede fordringer er velbegrundet og bør overføres til de nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs. I de tilfælde, hvor skyldneren ikke er personligt under konkurs, bør skæringstidspunktet efter Konkursrådets opfattelse være det samme, uanset om skyldneren meddeles gældssanering efter de almindelige regler eller efter de særlige regler om gældssanering i forbindelse med konkurs. Det betyder, at en gældssaneringsag vil omfatte de fordringer, som er stiftet inden det tidspunkt, hvor skifteretten indleder gældssaneringsagen. Der bør dog som efter gældende ret være mulighed for at træffe bestemmelse om et tidligere skæringstidspunkt.

I de tilfælde, hvor skyldneren er under konkurs, bør reglen i den gældende § 233, 1. pkt., efter Konkursrådets opfattelse som udgangspunkt opretholdes. Det betyder, at en gældssanering i disse tilfælde som udgangspunkt omfatter fordringer, som er stiftet inden konkursdekretets afsigelse, og at skifteretten, når særlige forhold foreligger, kan bestemme, at kendelsen om gældssanering kun skal omfatte fordringer, der er stiftet på et tidligere tidspunkt. Konkursrådet finder dog, at der i sager om gældssanering i forbindelse med konkurs, hvor skifteretten indleder gældssaneringsagen efter, at konkursdekretet er afsagt i særlige tilfælde vil kunne være behov for at fastsætte skæringstidspunktet til det senere tidspunkt, hvor skifteretten indleder gældssaneringsagen, og foreslår, at skifteretten skal kunne fastsætte dette senere skæringstidspunkt, når særlige omstændigheder foreligger.

Der henvises til betænkningen side 410 ff.

4.10.3.3.2. Prækusivt proklama

Med hensyn til prækusivt proklama i sager om gældssanering i forbindelse med konkurs anfører

Konkursrådet, at forslaget om at indføre regler om prækusivt proklama, der skal sikre, at skyldnerens økonomiske situation er afklaret ved gældssaneringsagens slutning, jf. pkt. 4.5.2. ovenfor, også bør gælde, hvor der meddeles en skyldner gældssanering i forbindelse med en konkurs.

I de tilfælde, hvor det er skyldneren, som er under konkursbehandling, vil det imidlertid være en uensigtsmæssig byrde for fordringshaverne, hvis fordringerne på ny skulle anmeldes i skyldnerens gældssaneringsag. Rådet foreslår derfor, at en fordringshaver i de tilfælde, hvor et krav allerede er anmeldt i skyldnerens konkursbo, ikke på ny skal anmelde sit krav i gældssaneringsagen for at undgå prækusion. Dette bør dog alene gælde i de tilfælde, hvor skyldneren indgiver begæring om gældssanering, inden konkursboet er afsluttet med regnskab eller udlodning eller i medfør af konkurslovens § 143.

Der henvises til betænkningen side 413.

4.10.3.3.3. Konkursrytteri mv.

For at undgå misbrug af et system om gældssanering i forbindelse med konkurs ved konkursrytteri mv. bør der endelig efter Konkursrådets opfattelse indføres særlige regler, der begrænser skyldnerens adgang til flere gange at få gældssanering efter de særlige regler om gældssanering i forbindelse med konkurs. Nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs må således ikke øge erhvervsdrivendes leinsid i forretningsanliggender ud fra en forventning om, at de hurtigere og lettere kan få slettet gæld, der er pådraget i forbindelse med en konkursramt erhvervsvirksomhed.

For at understrege dette forslår Konkursrådet, at der som i f.eks. Holland indføres en »karantæneperiode«, hvorefter en skyldner ikke på ny kan meddeles gældssanering i forbindelse med konkurs i en vis periode efter, at den pågældende har fået gældssanering efter dette regelsæt. Konkursrådet finder, at længden af denne periode som efter de hollandske regler bør fastsættes til 10 år.

Har skyldneren tidligere fået gældssanering efter de almindelige regler i konkurslovens kapitel 25-28, skal der derimod som hidtil ikke gælde en sådan »karantæneperiode«.

En skyldner, der tidligere er meddelt gældssanering i forbindelse med konkurs, må i en situation, hvor den pågældende før udløbet af »karantæneperioden« på ny er blevet kvalificeret insolvent, i stedet indgive begæring om gældssanering efter de almindelige regler i konkurslovens kapitel 25-28.

Der henvises til betænkningen side 413 f.